

Öltönyös szex

MŰBÍRÁLAT - SZÍNHÁZ - LXIII. évfolyam, 46. szám, 2019. november 15.

(Lev Tolsztoj: Anna Karenina, r.: Roman Polák, Pesti Színház)

Mivel egy egér memóriájával rendelkezem, én is csak lassan jövök rá, hogy tíz éve már láttam ezt az előadást Nyitrán (az ottani remek - egyébként nemzetközi - fesztivál hazai programjában). Akkori jegyzeteim szerint azóta legalább másfél órával rövidebb lett a rendező és Daniel Majling eredetileg (?) négy és fél órás adaptációja, és a rövidülés feltétlenül a javára válik. A kölcsönzött *Anna Karenina* ugyanakkor beleillik a Vígszínház *nagy orosz klasszikusok* sorozatába is *A Mester és Margaritától* vagy a *Háború és békétől* kezdve a *Bíborszigeten át a Bűn és bűnhődésig* vagy épp a *Félkegyelműig*. A kulturális hierarchiában ezek a művek magas polcot foglalnak el, és járulékosan jut ebből a rangból a patinás intézménynek, a „klasszikusok korszerű színrevitelét” ígérő Vígnek is. Hogy ez az ígéret mit takar valójában, annak szemléletes példája egy gyakorlatilag készen átvett előadás.